

Pastor Luke Wolfgramm. Rom 8:14–17.
3 november 2024, Bibelhelg i Lepplax

Nåd, barmhärtighet och frid vare med er från Gud vår Fader och från vår Herre och Frälsare Jesus Kristus. Amen.

Mina kära bröder och systrar i Herren Jesus!

För ungefär tre månader sedan skickade er pastor ett foto till mig. David och Marika står framför en sydafrikansk flagga och håller en liten flicka. Det är en så glädjefylld bild. Jennifer och jag är så tacksamma för att Gud äntligen har tillåtit er att adoptera ett barn. Vi är så glada att se alla familjer i St. Johannes och era vackra barn. Må Gud fortsätta att fylla era hem med sin kärlek!

Jag vet något om adoptionsprocessen. Under många år ville mina föräldrar adoptera ett barn. De fyllde i papper. De träffade socialarbetare. Och de väntade. Vissa dagar verkade hoppfulla. Det verkade som bra saker var på väg att hända. Men det var många besvikelser. Till slut, efter år av väntande, fick deras berättelse ett lyckligt slut. En rumänsk domare avkunnade sin dom: "Detta barn är nu er son fullt ut och på alla sätt. Den här pojken åtnjuter all den juridiska status som era tre andra naturligt födda söner har." Min pappa och mamma gav min bror ett nytt namn. De kallade honom Daniel. Daniel, den unge mannen som växte upp långt från sitt födelseland. Daniel, Guds man, välsignad på många, många sätt.

Idag berättar S:t Paulus en annan adoptionshistoria. Bröder och systrar, det här är din berättelse. Det här är berättelsen om hur Gud adopterade dig – hur han adopterade oss – till sin familj. Aposteln Paulus skriver:

Alla som drivs av Guds Ande är Guds barn. Ni har inte fått slaveriets ande så att ni på nytt måste leva i fruktan. Nej, ni har fått barnskapets Ande, och i honom ropar vi: "Abba! Far!" Anden själv vittnar med vår ande att vi är Guds barn. Och är vi barn så är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, lika visst som vi lider med honom för att också förhållas med honom.

Alla som drivs av Guds Ande är Guds barn. (14). Kanske gör de första orden dig orolig. "Pastorn, jag är inte säker på att den här predikan är för mig. Folk pekar inte på mig och säger: "Det där är en Guds man!" eller "Det är en kvinna som leds av den Helige Ande!" Pastorn, jag har försökt leva för Gud, men det fungerar inte. Mitt tålamod är kort; Jag tappat humöret. Jag vet att det är fel, men det finns bitterhet i mitt hjärta. Jag kan inte förlåta dem som sårat mig tidigare. Jag fortsätter att falla in i gamla, syndiga vanor."

Det är svårt att tro att vi är Guds barn. Vi känner våra synder. Samvetet anklagar oss. Satan fnyser mot oss, "Vilka heliga Guds barn ni är! Låt oss vara ärliga! Du tillhör mig!" Det är därför St. Paulus angriper våra tvivel direkt: "Ni har inte fått slaveriets ande så att ni på nytt måste leva i fruktan." (15). Ja, historien om vår adoption har en mycket sorgsen början. Det fanns en tid då vi levde utanför Guds familj. Vi levde i rädsla. Vi var slavar till djävulen. Vi var gatubarn – hemlösa, övergivna, oälskade. Vanligtvis skulle en sådan bild få oss att känna medlidande, men inte i det här fallet. Vi var onda barn. Vi hade ett kärleksfullt hem – Paradiset! Vi hade en perfekt Fader, men vi förnekade honom och sprang iväg. Sedan dess har tanken på att träffa Gud bara gjort oss rädda. "Bättre att hålla sig borta! Bättre att inte ens tänka på honom!" Men den dag kommer då vi måste möta Gud. I hans domstol! Vi kan inte fly.

Det är därför S:t Paulus profetia i Romarbrevet 3 är så värdefull. Vi läste de orden igår. Gud tillkännagav sin domsdom i förväg.

När vi stod passiva sa Gud till oss: "Du är inte skyldig! Jag har inget emot dig! Min Son, Herren Jesus, dog i ditt ställe. Du är fri att gå!"

Nu senare i sitt brev, här i Romarbrevet kapitel 8, tar Paulus oss åter till Guds rättssal och levererar ännu mer otroligt goda nyheter: "Den Ande som ni fått gör er inte till slavar, så att ni åter lever i fruktan; snarare, Anden som du fick ledde till att du adopterades till son" (15). Gud fattade ett beslut gällande dig. Från sin rättssal förklarar han: "Jag har adopterat dig! Du är min son, min dotter!" Vänta, verkligen? Hände detta? Till dig? Personligen? Är du säker? Är du döpt? I det högtidliga ögonblicket kom Gud själv till dig. Han tvättade bort all din synd och talade. Han kallade dig vid namn och beseglade dig med sitt namn: "Fader, Son och Helige Ande! Du är mitt barn för alltid! Nu bär du ett nytt namn, Mitt efternamn. Du är kristen!"

Det är nog, eller hur? Vilken mer försäkran behöver vi?! Ändå vet Gud att våra hjärtan är långsamma att tro att vi verkligen är hans barn. Så han delar ännu mer tröst från sin domstol: "Anden själv vittnar med vår ande att vi är Guds barn" (16). Vittnen i rätten lägger händerna på Bibeln och svär att de ska berätta sanningen, hela sanningen och inget annat än sanningen. Här är nu vittnesbördet om Guds Helige Ande skrivet i Bibeln! Sanningens Ande vittnar: "Ni är Guds barn!" Och medan Anden talar, ansluter sig en andra tystare röst till honom. Denna röst kommer inifrån våra troende hjärtan. Det är trons röst, Guds nya skapelse: "Amen! Det är sant! Gud kan inte ljuga. Jag är hans barn för Jesu skull."

Bröder och systrar, det här är vår adoptionshistoria. Gud har adopterat oss som sina barn. Vilken ära!

Nu fortsätter Paulus. Vår adoption betyder något. Eftersom vi är Guds barn, åtnjuter vi verkliga, otroliga, livsförändrande välsignelser här, just nu. Vi har alla sett det. En liten flicka känner igen sin far. Hennes ögon lyser av förtjusning! Hon springer och skriker, "pappa!" när hon hoppar in i sin fars öppna armar. Små

barn bokar inte möten för att prata med föräldrarna. Ingen sekreterare står i vägen för dem.

Lyssna nu på vad S:t Paulus säger: "i honom [Guds Ande] ropar vi: "Abba! Far!" (15). Ordet "Abba" är arameiska. Det betyder "Far". När Jesus var en liten pojke, skulle han ha använt detta ord för Josef. Men Paul tänker på en annan tid. När han var en vuxen man använde Herren Jesus detta arameiska ord i Getsemane trädgård. Där ropade Jesus i ångest: "Abba, Far, ... ta den här bägaren ifrån mig. Men inte som jag vill, utan som du vill." (Mark 14:36). Ingenting, ingen, stod mellan Jesus och hans käre himmelske Far. Markus evangelium tar till och med bort översättningsfiltret så att vi hör direkt kommunikation mellan Far och Son. "Abba!"

Eftersom vår Frälsare drack sin Fars bägare och betalade för våra synder, ropar vi till Gud på samma sätt. Vi fortsätter att ropa. Direkt. Ofiltrerat. Orädda. "Abba!" Du är Guds adoptivbarn. Ingen kyrka, ingen präst, inget helgon blockerar din väg till din Fars knä. Han inbjuder dig, "Ropa på mig!" (Psaltaren 50:15). Han har alltid tid. Han lyssnar alltid. Han svarar alltid. Han älskar alltid. Du är hans kära adoptivbarn.

"Och är vi barn så är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar" (17). Du kanske hörde att WELS planterar en kyrka i Storbritannien. De senaste månaderna har jag besökt London flera gånger. En sak har jag lärt mig: Folk i London är väldigt intresserade av kungafamiljen. Föreställ dig att bli kung av England som en förstfödslov!

Föreställ dig att ärva rikedom och makt bara för att din mamma var drottning! Hänger du med i Paulus logik? Eftersom vi är Guds barn, då är vi Guds arvingar och medarvingar med Kristus!

De orden häpnar fantasin! Men detta är inte det enda avsnittet i Skriften som talar på detta sätt. I Lukasevangeliet säger Herren

Jesus: "Var inte rädd, du lilla hjord, för er Far har beslutat att ge er riket." (Luk 12:32). I Matteusevangeliet välkomnar Kristus de troende till himlen: "Kom, ni min Fars välsignade, och ta emot det rike som stått berett för er sedan världens skapelse." (Matt 25:34). I Uppenbarelseboken lovar Herren Jesus: "Den som segrar ska jag låta sitta hos mig på min tron" (Uppenbarelseboken 3:21). Från evighet har Gud fäst sitt sinne vid en enda sak – att dela sin härlighet med dig, att älska dig för alltid, att leva med dig i hans lyckliga rike där det inte finns några tårar längre. Ingenting kommer att hindra vår Fader från att dela sitt arv med oss!

Det är därför Paulus lägger till de sista orden i vår predikotext: "lika visst som vi lider med honom (Kristus) för att också förhärligas med honom." (17). Vår himmelske Fader, universums Herre, leder oss noggrant genom livet steg för steg. Han för oss genom dagar av glädje. Han leder oss också genom massor av lidande, smärta och hjärtesorg. Kristna stönar under besväret av en fallen värld. Så för att uppmuntra oss säger vår bror, Herren Jesus, "Du är en del av min familj! Du bär Mitt namn '*Kristen*.' Ta upp ditt kors och följ Mig. Ditt lidande har ett syfte.

Nej, inte att förlåta synder – det har jag redan gjort! Men genom lidande kommer jag att bevisa att jag är en trogen Befriare. Jag ska vidga ditt tålamod. Jag ska stärka din tro. Jag kommer att bygga upp dig så att du kan uppmuntra andra. Och jag ska leda dig hem till härligheten!"

Idag firar vi Alla helgons dag. Idag tackar vi för kära, troende fäder och mammor, bröder och systrar, barn och vänner. Vi minns dem som levde och dog och höll fast vid Kristus. Dessa är Israels verkliga barn!

De sa: "Jag släpper dig inte förrän du välsignar mig." (1 Mosebok 32:26). Min bror, Daniel, var ett sådant helgon. Daniel levde bara 16 år efter sin adoption. En natt kallade Gud honom helt enkelt hem. Läkarna gav oss ingen förklaring. Gud älskade Daniel, den unge mannen som växte upp långt från hans födelseland. Gud gav Daniel en plats där han hörde hemma. Gud gav honom en adopterad plats i sin familj. Inte ens döden kan ändra på det.

Mina kära bröder och systrar, en dag kommer vi att återförenas med våra troende nära och kära. Men just nu, för oss, är det här Guds familj samlas. Det är här vi hör hemma. Det är här vi firar vårt dop, vår adoption i Guds familj. Det är här Sanningens Ande stärker vår tro med sina löften. Det är här vår Fader matar oss med himmelsk mat, Jesu egen kropp och blod. Gud är här! Du hör hemma här! Du hör hemma här! Det här är din familj, Guds familj! Älska varandra. Be för varandra. Uppmuntra varandra. Hjälp varandra. Och låt oss prata med andra – särskilt de utanför Jesu familj. Berätta för dem om Fadern som springer längs med vägen för att välkomna sina barn. Vår adoptionshistoria är inte över! Vi har familjeangelägenheter att utföra! Gud välsigne dig när du arbetar i hans rike! Amen.

Må Guds frid som övergår allt förstånd bevara era hjärtan och sinnen genom tron på Kristus Jesus. Amen.